

Η ανάσταση του Διοσκουρίδη και το κήρυγμα του Αποστόλου Παύλου

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Αι περίοδοι του Αγίου Αποστόλου και Ευαγγελιστού, Ηγαπημένου Ιωάννου του Θεολόγου, συγγραφείσαι παρά του μαθητού αυτού Αγίου Προχόρου ενός εκ των επτά Διακόνων.

Συνέχεια από εδώ: <https://www.pemptousia.gr/2025/11/parakalo-se-pliροφοrison-me-poios-eisai-dioti-kathos-vlepo-i-theos-i-yios-theou/>

γ'. Ανάστασις του Διοσκορίδου.

Ακούσας ο Διοσκορίδης, ο κύριος του λουτρού και πατήρ του Δόμνου, τον θάνατον του υιού του, εκ της πολλής λύπης ευθέως απέθανε· και δράμων είς εκ των υπηρετών είς το μέρος όπου ευρίσκετο ο Δόμνος μετά του Ιωάννου, ανέφερε μετά δακρύων διά τον του Διοσκορίδου θάνατον.

Ττούτο δέ ακούσας ο Δόμνος, έδραμεν [έτρεξε] είς τον οίκον αυτού και ιδών τον πατέρα του κείμενον νεκρόν, επέστρεψε μετά λύπης μεγάλης πρός τον Ιωάννην·

και πεσών είς τους πόδας αυτού παρεκάλει μετά δακρύων, λέγων· «Ἄνθρωπε του Θεοῦ· καθώς είς εμέ, ο οποίος ήμην νεκρός, έδωσες ζωήν, τοιουτοτρόπως δος και είς εμέ ζώντα τον πατέρα μου τον δι' εμέ αποθανόντα· διότι προτιμότερον είς εμέ ήτο να μείνω εγώ νεκρός, παρά να βλέπω νεκρόν τον πατέρα μου».

Ο δε Ιωάννης, κρατήσας εκ της χειρός τον Δόμνον, ήγειρεν αυτόν, λέγων· «Μη λυπήσαι, τέκνον, διότι ο θάνατος του πατρός σου θα προξενήση ζωήν και είς σέ και είς τον εαυτόν του».

Παραλαβών λοιπόν ο νεανίας τον Ιωάννην, έφερεν αυτόν είς τον οίκον ένθα ευρίσκετο ο νεκρός πατήρ του· ηκολούθει δέ όπισθεν αυτών η Ρωμάννα και πλήθος λαού.

Προσευξάμενος τότε ο Ιωάννης και κρατήσας της δεξιάς χειρός τον Διοσκορίδην, είπεν· «Εν τώ ονόματι Ιησού Χριστού του Θεού, ανάστηθι»· ευθέως δέ ανέστη ο νεκρός και εκάθησε· πάντες δέ οι ιδόντες εθαύμασαν και εξέστησαν· όθεν και άλλοι μέν έλεγον ότι είναι Θεός ο Ιωάννης, άλλοι δέ έλεγον ότι είναι μάγος.

Τότε ο Διοσκορίδης, ελθών είς τον εαυτόν του, είπε προς τον Ιωάννην· «Σύ είσαι, άνθρωπε του Θεού, ο εμέ και τον υιόν μου ζωοποιήσας;».

Απεκρίθη ο Ιωάννης· «Ιησούς Χριστός ο Υιός του Θεού ο δι' εμού κηρυττόμενος, αυτός και είς σέ και τον υιόν σου εχάρισε την ζωήν· και εάν πιστεύσητε είς αυτόν, θέλει σάς αξιώσει και της αιωνίου ζωής».

Πεσών τότε ο Διοσκορίδης είς τους πόδας του Ιωάννου, λέγει προς αυτόν· «Ιδού εγώ και ο υιός μου και πάντα τα υπάρχοντά μου είς τας χείράς σου».

Και έδειξεν εις αυτόν πάσαν την περιουσίαν του λέγων· «Ταύτα πάντα λάβε και ποιήσον ημάς δούλους του Θεού σου».

Είπε δέ είς αυτόν ο Ιωάννης· «Ούτε εγώ έχω ανάγκην τούτων των πραγμάτων σου, ούτε ο Θεός μου· διότι ημείς, αφήσαντες πάντα ταύτα, ηκολουθήσαμεν αυτόν».

Λέγει προς αυτόν ο Διοσκορίδης· «Και πού ηκολουθήσατε αυτόν;».

Αποκριθείς τότε ο Ιωάννης ήρχισε νά λέγη· «Άκουσον λοιπόν, Διοσκορίδη, θεία μυστήρια. Ο πολυέλεος και πανάγαθος Θεός, βλέπων άπαν τό γένος των ανθρώπων κατακρατούμενον από μεγάλην πλάνην είς τήν λατρείαν των δαιμόνων και βεβυθισμένον είς την αγνωσίαν, λυπηθείς τό ίδιόν του πλάσμα, εξαπέστειλε τόν Υιόν του είς τόν κόσμον γεννηθέντα εκ Πνεύματος Αγίου και Μαρίας της Παρθένου, και ηυδόκησεν ίνα λάβη σάρκα και νά πληρώση τήν διά σαρκός οικονομίαν, διά νά διδάξη τους ανθρώπους, όπως απομακρυνθώσιν από τής πλάνης

τών δαιμόνων, και νά θεραπεύση πάσαν μεγάλην νόσον και πάσαν μικράν ασθένειαν τών ανθρώπων.

Τούτον οι πρώτοι τών Ιουδαίων κατεδίκασαν ίνα σταυρωθή· διότι τοιουτοτρόπως ήτο δι' αυτόν προωρισμένον.

Παθών λοιπόν ο Υιός του Θεού κατά σάρκα, και αποθανών θεληματικώς υπέρ ημών, κατήλθεν είς τόν άδην, τόν οποίον ηχμαλώτισε και ηλευθέρωσε τας εκεί απ' αιώνων κρατουμένας ψυχάς· αναστάς δέ θεοπρεπώς τήν τρίτην ημέραν, ενεφανίσθη είς ημάς τους δώδεκα μαθητάς, μετά των οποίων συνέφαγε και συνέπие· και είτα διέταξεν ημάς ίνα πορευθώμεν είς όλον τον κόσμον και διδάξωμεν και βαπτίσωμεν πάντας εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος. Όστις λοιπόν πιστεύση και βαπτίζεται θά σωθή· ο δε απιστών θα κατακριθή».

Πηγή: pemptousia.gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)